LW. kr. 51.635/1884.

Aleg. 62.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie odsprzedania lwowskiej wyznaniowej gminie izraelickiej części gruntu, należącego do zakładu kulparkowskiego na urządzenie cmentarza izraelickiego.

Wysoki Sejmie!

Do roku 1882. grzebano zmarłych w zakładzie Kulparkowskim na cmentarzach lwowskich.

Ponieważ jednak przepisy sanitarne nie dozwalają przewożenia ciał za granice gminy bez pozwolenia władzy politycznej — a Magistrat król. stoł. miasta Lwowa orzeczeniem z dnia 1. Sierpnia 1882. r. l. 16.189 postanowił, że zwłoki osób zmarłych w zakładzie kulparkowskim tylko za paszportem i opłatą taksy za oględziny zwłok mogą być wpuszczane na cmentarz lwowski, przeto polecił Wydział krajowy na mocy zezwolenia lwowskiego c. k. Starostwa z dnia 5. Października 1882. r. l. 16.196 założyć osobny cmentarz dla wyłącznego użytku tego zakładu, którego część została przeznaczoną dla izraelitów i miała być rowem lub sztachetami odgraniczoną od części dla chrześcian przeznaczonej.

O założeniu tego cmentarza zawiadomiło c. k. Starostwo lwowskie także Przełożeństwo tutejszej wyznaniowej gminy izraelickiej. Przełożeństwo Zboru nie chciało jednak przystać na użytkowanie tej wydzielonej dla izraelitów części cmentarza zakładowego, podając ogólnikowo za powód obowiązujące przepisy religijne i wniosło prośbę do c. k. Starostwa pod dniem 6. Listopada 1883. r. l. 1709 o udzielenie zezwolenia na założenie całkiem odrębnego cmentarza na gruntach dworskich w Sygniówce, graniczących z gruntami kulparkowskimi.

C. k. Starostwo lwowskie odmówiło tej prośbie z powodu, iż Przełożeństwo Zboru żadnych szczegółowo nie podało przyczyn, dlaczego się sprzeciwia używaniu wydzielonej dla izraelitów części cmentarza zakładowego; zarazem została gmina izraelicka ponownie wezwaną do urządzenia wydzielonej części cmentarza stosownie do rytualnych wymogów.

W skutek tego postanowienia wniosło Przełożeństwo Zboru pod datą 24. Czerwca b. r. l. 957 przedstawienie do Wydziału krajowego, w którem oświadcza, iż Rabinat tutejszy stanowczo się sprzeciwia grzebaniu izraelitów na wydzielonej dla nich części cmentarza zakładowego, a to z następujących względów religijnych:

1. Cały cmentarz zakładowy, nie wyłączając parceli dla żydów przeznaczonej, przy oddaniu go do użytku, był przez duchowieństwo katolickie poświęcony, a akt poświęcenia dokonany przez duchowieństwo innego wyznania ma według żydowskich pojęć religijnych charakter niezatarty i żadnej zmianie więcej nie ulegający, dla tego też tego miejsca obecnie już niepodobna urządzić według wymagań rytuału żydowskiego.

2. Cmentarz izraelicki musi według rytuału mojżeszowego być wyłączną własnością izraelickiego zboru.

Dla tego uprasza gmina izraelicka lwowska o odstąpienie jej na własność bezpłatnie lub za mierną cenę części gruntu, będącego własnością zakładu.

C. k. Starostwo lwowskie orzekło pismem z dnia 25. Września b. r. l. 18.475., iż zgadza się na założenie osobnego cmentarza izraelickiego na gruntach zakładu kulparkowskiego.

Komisya wydelegowana do oznaczenia miejsca odpowiedniego, w której wziął także udział delegat zboru izraelickiego, upatrzyła już stósowne miejsce obszaru 1 morga i 543°□.

Ponieważ atoli do odsprzedaży tego gruntu, będącego własnością kraju, potrzebną jest zezwalająca uchwała Wysokiej Izby, sankcyonowana przez Najjaśniejszego Pana, przeto Wydział krajowy przedkłada tę sprawę Wysokiej Izbie i wnosi o pozwolenie sprzedania tego gruntu za kwotę 300 zł. w. a.

Wprawdzie fundusz krajowy zakupił w 1863. r. 88 morgów 721 sążni kw. gruntu, z którego część ma być odsprzedaną, za sumę 18.000 zł. a zatem za 1 morg 543°□ wypadałaby kwota 272 zł. 56 ct. w. a., pamiętać jednak o tem należy, że od owego czasu cena gruntów znacznie się podniosła i że prócz odsprzedać się mającej części ubędzie funduszowi zakładowemu pod uprawę obszar przeznaczony na drogę do cmentarza izraelickiego, która to droga wprawdzie własnością funduszu być nie przestanie, lecz do której utrzymania zakład kulparkowski w części przyczyniać się będzie musiał.

Dla tego Wydział krajowy w uwzględnieniu prośby lwowskiej gminy izraelickiej przedkłada Wysokiej Izbie następującej treści wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do sprzedania lwowskiej wyznaniowej gminie izraelickiej 1 morga 543°□ z gruntów zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie za kwotę 300 zł. w. a. na założenie cmentarza wyłącznie dla izraelitów zmarłych w zakładzie kulparkowskim lub gminie Kulparkowa.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 3. Października 1884.

Marszałek krajowy:
Dr. Zyblikiewicz, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Franciszek Hoszard, w. r.
Członek Wydziału krajowego.